

ДІТЧИЙ КОНЦЕРТ.

У Вегреві, в Добіні театрі відбувся диточий концерт. Програма була багата і цікава. Діти грали й співали та виконували народні танці. Нам вже відомо, що коли дитина чогось навчиться, то буде виконувати ширю по дитячому. Так воно було й на згаданому вечірці. Тому то цим вечірком так вдоволені глядачі. Коли виходить на сцену доросла людина, то вона сядує себе і її виконання виходять штучні і тому рідко коли дорослий амадор, співак, чи музикант задовольняє публіку.

Воно може й не місце згадувати тут про дорослих, коли йдеться про дітей, але треба згадати, бо між наших дорослих вкинулася сонна, лінива байдужість, яку обов'язково треба викоринити. Робітничі не повинні бути байдужими для себе самого і для таких, як сам. Коли він своєю силою може корити лінивих, але хитрих паразитів і заслужити від них за це назви “худоба”, то хай же він не буде байдужим, бо знаємо з природи, що лінивого і байдужого все не дає триматися. Нам, товариші робітничі й фермери, треба бути відважними і завзятими до науки, як і наша дитвора, а тоді ми станемо переможцями. Так берім же примір з своїх дітей і виконуймо започатковані ними діла.

Я не знаю, як ви товариші і товаришки, співаєте започатковані цим диточим концертом диточої школи при відділі Т.У.Р.-Ф.Д. в Вегреві, але я рад цілого себе віддати цій справі й не вірю, щоб інші родичі були іншої думки, знаючи, що їх діти мають нагоду навчитися українського письма, пісні й музики. Я думаю, що не один родич засоромився, коли маленький хлопчик декламував “Вчимося, діти, щоб не бути такими, як наші таті”. Я цього ніколи не забуду. Дитина отверто говорить родичам правду в очі. Товаришка Федорук в своєму відношенні говорила: “Ми своїм родичам простимо за те, що вони нас не вчили, бо вони жили в інших світах, в інших обставинах життя. Але наші діти нам ніколи не простять, коли ми не дамо їм належного виховання, яке необхідно людині”.

Тож пам'ятайте, родичі, про шкільку, посилайте до неї своїх діточок, бо знання, то найдорожчий на світі скарб. На панів інтелігентів не спускаймося, бо вони живуть мріями про нові моди, автомобілі та Каліфорнію. Такі інтелігенти для нас, працюючих, не існують. Тому вчимося самі і вчимо своїх дітей.

Батько.

Вегреві, Алта.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ВІСЬ.

Коларгет, Алта.

В Коларгет відбувся 25. грудня мажоритський мітинг, на якому говорив організатор Т. Кліновський, що загостив другий раз до нашої місцевості. Організатор говорив обширно про завдання Комуністичної Партії Канади, про Робітниче Товариство, про Секцію Жіночків Робітничих. Тема була злободівною і досить цікава, бо кожний робітничий відчуває її на власній спині, тільки не кожний знає, чому то воно так є. Тож робітникам стало треба ці теми ширше пояснювати для того, щоб вони відали могли самі у всьому як слід розбиратися.

Далі організатор говорив про міжнародний робітничий рух і ролу в цій руці Другого і Третього Інтернаціоналі і вказав, яким шляхом повинно йти робітництво, щоб вийшло з капіталістичного ярма. Після промови присутній ставив питання, на які Т. Кліновський відповідав кожно.

На заклик голови Т. В. Несторука, присутні згоди організаторові \$2100 на дальню подорож, за що всім жертвувалими ширя подяка.

Г. Миколаєвський.

ВІД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ Т.У.Р.-Ф.Д.

Товариші і Товаришки! Спідчайте обов'язково це перед з'їздом Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім своєї заделі вкладах, ніяких піся статута, що цього не виповнить, не буде уважатися. Ясно. Те саме відноситься і до відділів Секції Жіноч.-Робітничих. Всі філії і відділи повинні надіслати до Екзекму задовжені вкладами ще перед з'їздом. Екзком.

МАСОВЕ ВІСЬ.

Торонто, Онт.

З причини доносів і ріжних клевет на нашу робітничу пресу, дня 7. грудня 1924 р. відбулося тут масове вісь. Тов. І. Зрадовський, голова цього віся, доносив присутнім члнм і зачитав збірники.

Першим промовцем був Т. Корчак, який в своїй промові намітив дещо про “світ доносів” в Канаді на робітничий часопис і робітничих провідників. Промовець говорив, як то донос в старій краю всієї Канади, зруні і провокатори доносили урядові на робітничі організації і їхніх провідників.

Неодмін з тих провідників стратив через доносів свій тяжко запроваджені меток, який здерто з него за всієї політичній аистути, а описав мусів йти у світ тільки з голіми руками. Тут в Канаді на початку свого перебуття наші українські робітничі мусили самі творити життя. Не було жак тут ні Франка ні Павліва ні Стефаніка, котрі розказали б про їхню мужу і здирство.

Одним збіжачив і тут такі, що зуть себе патріотами-нецькозобочими і йауть між англійську буржуазію та в її суто-буржуазних клоках дають виклади про українське робітництво та його пресу. Доносять на тих робітничих провідників, котрі втекли нещасливі з старого краю від таких-же самих доносчиків. Говорять вони, щоби робітничих провідників депортувати, а робітничу пресу закрити. Та ми робітничі не сміємо допустити до цього. За всієї доносів будемо виступати таких доносчиків перед робітничими масами, а на нашу пресу будемо жертвувати останні свої центи і покажемо плагіатари доносчикам, що наша робітнича преса в Канаді буде виходити не три рази в тиждень, а зробимо її щоденною (Гуни описки).

Другим промовцем був Т. Іван Стефанік, який між иншим сказав: “Кажя планує, яка стоїть при владі, старається ріжними способами запобігти зростанню класової боротьби, щоби на дальше вклатив при державній кермі. Для цього вона має всі істукції державні установи, як суди, війська, школи і т. п., а припри все це вона має ще для своєї піддержки людей з працюючої класи, які салідні за кожним рухом організованого пролетаріату і доносить про все нанам, зазначив в неправдливий освітленню. Ші людей, що сповівають таку огидну роботу для капіталістів, вивчаються доносчиками або провокаторами своєї класи.

Довошиків-провокаторів не бракує між українцями в Галіччї, де ведеться завзята класова і національна боротьба українського народу проти польських півів, не бракує їх і тут в Канаді. Всюди, де лише виявляється інтерес капіталістичної влади, доносчик без ріжних яків він народности, або релігії, є все ворогом своїх таких злодей, з яких сам походить, бо між ними жак і знає всі їх прогали і діла, то їм негдо йому справляється з своїм плагіатарним ремеслом. Доносчик є великим ворогом свого народу, найпідлітливий і підлий — гірш скотини, бо ця членів свого звичаючю роду ніколи не зраджує. (Голос з публіки: Ганьба їм! Ганьба зрадникам!) Ми не бачили ще, щоби свідомий організований член працюючої класи був доносчиком-зрадником. Натомість бачимо всюди, що злоде, які претендують бути найбільшми і найпідлітливими членами своєї народности, так звані соціал-патріоти та народоці очолюють займаються шим ремеслом. “Патріоти” редактори націоналістичних та соціалпатріотичних газет в Галіччї денунціували діячів-членів Укр. Соц.-Дем. Партії перед польським правительством. Довошиків тут в Канаді також є членами і навіть лідерами національно-патріотичних товариств.

Все це вказує, що патріоти разом з своїми товариствами стоять завжди на узсугах панів-капіталістів а не свого народу. Патріотичні фрази вони тільки шумно виглошують, а на ділі, являються ворогами дібно народної роботи, ворогами національного і економічного визволення працюючої класи з капіталістичного ярма. (Голос: Правда! Саята правда!)

В Канаді організоване укр. робітництво має всього одну свою газету — “Укр. Роб. Вісті”, яка гідно по своїм силам обороняє його інтереси. Але вороги робітництва не салдят. Вони вступуютья капіталістам, денунціують організованого робітництва перед урядом, вигворюють нестотверні речі про робітничий часопис і потопляють, ганяють його в оцях невідомих ще членів нашого суспільства, стараються знищити його. Чи ви збірні тут робітничі допустите до цього? (Голоси: Ніколи, ніколи!)

Робітничі не сміють допустити до знищення їх газети, бо стративши її, страять свого доброго і діясного провідника в боротьбі за хліб, за волю, за правду, за поліпшення своєї долі, за визвалі з капіталістичного ярма. І тому ми робітничі, мусимо боронити свою пресу не лише словом, але й ділом. На кожний донос на нашу пресу відгукуються матеріально, грошевою підмогою для неї, це хліб найліше покаже, що ми свідомі того, чим є для нас наша робітничя газета. Цим ми і покажемо ворогам, що їх пілі донос не повстримають нас в боротьбі за здобуття крайшого суспільного ладу. (Грімкі описки).

Третім промовцем був Т. І. Бойчук, котрий в своїй короткій, але палкій промові представив присутнім як то такі доноси інформають тутешні півів капіталістів про українське робітництво і про українську робітничу пресу. Описав вкороті переписи дещо про цих доносчиків і про їхню діяльність між українськими робітниками в час війни і тепер. Як факт цього, процитав присутнім статтю в “У.Р.В.” про ці доноси.

ТЕАТР І МУЗИКА.

ТЕАТРОСТУДІЯ ДЛЯ З'їЗДУ.

Підчас з'їзду Т.У.Р.-Ф.Д. у Вінніпегу, що відбувається в днх 26 — 31 січня 1925, Театральна Робітничя Студія виставлять свої дві відрієві вистави: “Родина мігрантів” драма М. Ірчана і “Казка старого млина” драма С. Черкасенка. Цим самим робітничо-фермерські делегати з цієї Канади матимуть змогу побачити красу гру на робітничій сцені і поглядити опис своїми українцями з товаришками та товаришками в своїх місцевостях. З постановок цих двох драм Театростудія буде раде без сумнію й робітництво самого Вінніпегу та околиць, бо вже були давно домагані, щоби повторити ці вистави. Коли вперше ставила студія вищегадані драми, чимало робітників й робітниць не мали змоги бачити їх через недостатку місця в великій залі У.Р.Д.

“ПІЦІАРИ АБСУРДУ”.

В суботу 10. січня Драмгурток при У.Р.Д. у Вінніпегу виставив драму Б. Антоненка-Давидовича “Піциари абсурду”. Появу цієї драми на робітничих сценах в Канаді і Злучених Державах без сумнію можна тільки вітати, бо знаємоми вона нас з тими бурхливими революційними подіями, які відбувалися на Україні в недавніх роках. Але правда й це, що деякі місця в цій драмі надто тяжкі й сухі. До того, автор представив більше духовний перелом української інтелігенції в час революції, пани бунія пелюрішчини, а вже в тій залиши пелюрішчїну боротьбу працюючих українських мас під червоною прапором. Глядач більше повинен догадуватися, як бачити і на це треба доброго спостерігача, який гаразд ознайомився з революційними подіями на Україні. Після закінчення драми в наших глядачів залишилося прикре враження, бо мало хто догадується, що червоної перемоги. Вони перемогли і якось тихенько, далеко за сценою, писано “Силою товаришів в ногу”. Обов'язково треба було співати за сценою “Інтернаціонал”. Але коли жак драму ставляють, це раз безбуть на робітничих сценах, то необхідно доповнити її іншим закінченням. Треба, щоби у хату вбігли червоної повстанці і дали до зрозуміння публіці, що вони такі перемогли пелюрішчїнських бандітів.

М. ІРЧАН ПРО КІНО.

В науково-літературному місячнику “Червоний Шлях” ч. 8—9 за вересень 1924, що виходить в Харкові на Рад. Україні, появилася довга стаття т. М. Ірчана п. н. “Американський кіно-світ”. Стаття незвичайно цікава і жалі, що через великий обєм ми не в силі передрукувати її. Автор перш усього вказує на величезний розвиток американської кіно-продукції, її вплив на маси, потім дає досить по-дрібну характеристику краших кіно-артистів, їх тикневу платню, юнійний рух ірчана в т. д. Особливо цікаві розділи про життя в центрі кіно-продукції в Каліфорнії, про що пише автор на основі матеріалів письменника А. Сінклер. Вікніці згадується і про це, як долого виробляються фільми, які кошті їх та яким способом вивіаються артисти та артистки на верш. При кіні згадує т. Ірчан і про ті американські фільми, в яких представлено український побут. Але як сам каже “радіти нема чим, бо Україні представити там, як дике племя Центральної Африки”.

ПЕРЕПІСКА РЕДАКЦІ.

Н. Н. Я. — Торонто, Онт. — Вірш за слабій і до друку не надіється. Допис може й був-би цікавий, коли-б в ньому було ясно сказано, хто той Незбієнко, з яким Ви полемізуєте, що, де в коли він сказав чи написав такого, на що Ви даєте йому відповідь. А так годі зрозуміти, до чого Ваш допис відноситься. Пишіть коротко, ясно й зрозуміло.

НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В листопадівій кампанії сідуючі товариші і товаришки прибули до нашої газети нових передплатників:

- П. Ястремський в Вегреві, Саск. прибув трох піврічних і одного кварталного передплатника.
В. Б.-А в Тімміс, Онт. прибув одного піврічного передплатника.
П. Парфанок в Брендоні, Ман. прибув п'ятьох піврічних передплатників.
О. Бойчук в Тімміс, Онт. прибув одного кварталного передплатника.
І. Каліков в Ріджайні, Саск. прибув одного піврічного передплатника.
Лист. Ком. У.Р.Д. в Мус Дю, Саск. прибув двох кварталних передплатників.
С. Лазорук в Сейнт Джеймс, Кве. прибув одного ціорічного, одного піврічного і одного кварталного передплатника.
І. Сєйко в Капреб, Онт. прибув двох ціорічних і одного піврічного передплатників.
Я. Семенов в Ошаві, Онт. прибув одного кварталного передплатника.
П. Лулж в Ошаві, Онт. прибув одного кварталного передплатника.
П. Ткач в Гемтоні, Саск. прибув одного ціорічного передплатника.
Г. Драган в Норт Тонаванда, Н. Р. прибув двох кварталних передплатників.
Л. Кулийн в Корбі, Б. К. прибув одного кварталного передплатника.
Н. Стефанюк в Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного передплатника.
Т. Лисик в Нотон Глен, Алта. прибув одного піврічного передплатника.
Ф. Лутчак в Монреалі, Кве. прибув двох кварталних передплатників.
В. Паладійчик в Сейнт Кетеріс, Онт. прибув одного ціорічного передплатника.
К. Шелегей в Гемтрем, Міш. прибув трох піврічних передплатників.
І. К. Лупул, в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного і одного піврічного передплатників.
С. Нікшфорк в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного і одного піврічного передплатників.
М. Діквіський в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного передплатника.
М. Вітчук в Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного передплатника.
В. Савковський в Савт Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного і одного кварталного передплатників.
О. Семетюк в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного передплатника.
М. С. Стадник в Савт Поркюпайн, Онт. прибув одного піврічного передплатника.
Д. Левчицький в Спелен, Алта. прибув одного кварталного передплатника.
Ф. Бурковський в Лаші, Кве. прибув двох кварталних передплатників.
П. Костур в Форт Френсіс, Онт. прибув одного піврічного передплатника.
А. Паршак в Форд Сіті, Онт. прибув одного піврічного передплатника.
Г. Гисавий в Ратвел, Ман. прибув одного ціорічного передплатника.
І. Яківчук в Гемлтоні, Онт. прибув одного ціорічного, двох піврічних і одного кварталного передплатників.
М. Александрович в Гемлтоні, Онт. прибув одного кварталного передплатника.
І. Машюк в Сонві, Ман. прибув одного піврічного і двох кварталних передплатників.
І. Чобан в Ватерфорд, Онт. прибув одного піврічного передплатника.

Листопадівий Комітет в Торонто.

Листопадівий Комітет в Торонто, Онт. прибув дев'ять ціорічних, сім піврічних і п'ять кварталних передплатників.
В. Баран в Гемтрем, Міш. прибув одного ціорічного передплатника.
С. Лобочський в Савтпорт, Конт. прибув одного піврічного передплатника.
Ф. А. І. Рого в Плезент Гом, Ман. прибув двох ціорічних передплатників.
М. Фівчук в Форт Френсес, Онт. прибув одного ціорічного передплатника.
Ф. Скрипичук в Летбридж, Алта. прибув одного ціорічного передплатника.
О. Ровний в Пер'ю, Саск. прибув одного ціорічного передплатника.

Деякі товариші збирають стару переплату (візновлення), за що також ширю їм дякуємо, але в газеті подіємо тільки імена тих товаришів, що прибули нових передплатників.
Ваша газета, Товариші, ширю Вам дякує за Ваш труд і надієся, що Ви й надалі продовжатимете почате діло.
Товариші! Хто салуючий?!

ПРИХОДІТЬ ВСІ, А НАСМІТЕСЯ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

В СУБОТУ, ДНЯ 17. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ три дуже смішних одноактівки п. н.:

НОВЕ СВЯТО
ЛІКАР ШУТКАР
НЕ ВСІ ДОМА

Ці активки розсмішать вас, заставлять хоч на цей вечір забути всієї клопоти, а лікарі кажуть, що сміх дає людині здоров'я. В цих активках беруть участь найкращі гумористи при Драмгуртку. Тому не забувайте на суботу 17. січня і приходіть якнайчисленніше.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ. Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

ПЕРШИЙ РАЗ В ІСТ КИЛДОНАМ!

Драматичний гурток при філії У. Р. Д. в Іст Килдонан відіграє в суботу, 17. січня дуже зворушаючу драму в 3-ох актах, Т. Левчицького, п. н. “ГРОШІ”. Автор змалював в цій штучі життя українських робітників в Канаді, котрі стоять осторонь від організації, що навіть не хочуть чути про найменший робітничий рух, а навпаки, віддають себе пияцї і грають в карти, вбивають таких самих робітників при гри, а відтак самі кінчать з собою. Тут змалювано, як то робітничий гине від тої збруї, якою воює. Отож представити численню до це предствалення і клічте своїх знайомих, а певно не пожалієте, коли побачите цю штучку.
Початок в 8.30 год. вечером. Ціна тикетів лише 25 центів.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів укр. відділу Ком. Партії Канади в Вінніпегу, що Загальні Рокви Збори відділу відбудуться в середу, дня 14. січня в год. 8. вечером. Всі члени обов'язково повинні прийти на ці збори і принести з собою старі членські книжочки.
Заряд Відділу.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Table with market prices for various goods like wheat, flour, and oil in Winnipeg. Columns include item names and prices per unit.

ДЕ Є Гр. СЕМЕНОВ? Перебував в Кінлей, провінції Саскечеван (Kinley, Sask.). В дуже важній для нього справі хай негайно зголоситься до Редакції “Українських Робітничих Вістей”. Найкраще хай подасте свою адресу телеграфічно.